

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (tionde avdelningen)

den 29 februari 2024*

”Begäran om förhandsavgörande – Gemensamt system för mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artikel 138.1 – Undantag för leverans av varor inom gemenskapen – Beslut att inte medge undantag från skatteplikt – Bevis – Varuleverantör som inte styrker att varorna levererats till den mottagare som står angiven i skattedokumentet – Varuleverantören uppvisar annan dokumentation till styrkande av att den faktiska mottagaren är en beskattningsbar person”

I mål C-676/22,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Nejvyšší správní soud (Högsta förvaltningsdomstolen, Republiken Tjeckien) genom beslut av den 26 oktober 2022, som inkom till domstolen den 2 november 2022, i målet

B2 Energy s.r.o.

mot

Odvolací finanční ředitelství,

meddelar

DOMSTOLEN (tionde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden Z. Csehi (referent) samt domarna I. Jarukaitis och D. Gratsias,

generaladvokat: P. Pikamäe,

justitiesekreterare: handläggaren C. Strömholm,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 4 oktober 2023,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- Odvolací finanční ředitelství, genom T. Měkýš och T. Rozehnal,
- Tjeckiens regering, genom M. Smolek, L. Březinová, O. Serdula och J. Vlácil, samtliga i egenskap av ombud,

* Rättegångsspråk: tjeckiska.

– Europeiska kommissionen, genom A. Armenia och M. Salyková, båda i egenskap av ombud,
med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till
avgörande,

följande

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 138.1 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1) (nedan kallat mervärdesskattedirektivet).
- 2 Begäran har framställts i ett mål mellan B2 Energy s.r.o. och Odvolací finanční ředitelství (skattemyndighetens omprövningsnämnd, Republiken Tjeckien) (nedan kallad omprövningsnämnden). Målet rör skattemyndighetens beslut att inte medge undantag från mervärdesskatteplikt för flera gemenskapsinterna leveranser som ombesörjts av nämnda bolag.

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

Mervärdesskattedirektivet

- 3 I artikel 131 i mervärdesskattedirektivet föreskrivs följande:
"Undantagen från skatteplikt i kapitlen 2–9 skall tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av övriga gemenskapsbestämmelser och i enlighet med de villkor som medlemsstaterna fastställer för att säkerställa en korrekt och enkel tillämpning av dessa undantag och förhindra skatteundandragande, skatteflykt eller missbruk."
- 4 Artikel 138.1 i direktivet har följande lydelse:
"Medlemsstaterna skall tillämpa undantag från skatteplikt för leverans av varor som av säljaren eller förvärvaren eller för säljarens eller förvärvarens räkning försänds eller transporteras ut ur respektive medlemsstats territorium men inom [Europeiska] gemenskapen, om leveransen görs till en annan beskattningsbar person eller en icke beskattningsbar juridisk person som agerar i denna egenskap i en annan medlemsstat än den från vilken försändelsen eller transporten av varorna avgår."
- 5 I artikel 139.1 i nämnda direktiv föreskrivs följande:
"Undantaget i artikel 138.1 skall inte tillämpas på leverans av varor av beskattningsbara personer som omfattas av den skattebefrielse för små företag som avses i artiklarna 282–292.
Undantaget skall inte heller tillämpas på leverans av varor till en sådan beskattningsbar person eller icke beskattningsbar juridisk person vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 3.1."

Förordning (EU) nr 904/2010

- 6 Skäl 7 i rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri (EUT L 268, 2010, s. 1) har följande lydelse:

”Med tanke på skatteuppbörden bör medlemsstaterna samarbeta för att hjälpa till att säkerställa att mervärdesskatten fastställs korrekt. Följaktligen måste de inte bara kontrollera att skatten tillämpas korrekt på sitt territorium utan bör också ge bistånd till andra medlemsstater så att den skatt som är kopplad till en verksamhet på det egna territoriet men ska betalas i en annan medlemsstat tillämpas korrekt.”

Tjeckisk rätt

- 7 Enligt 92 § punkt 3 i zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád (lag nr 280/2009 om skatteförfaranden), i den lydelse som är tillämplig i det nationella målet, ska den beskattningsbara personen lägga fram bevis för samtliga omständigheter som vederbörande är skyldig att ange i en gängse skattedeklaration, i en kompletterande sådan eller i någon annan handling.

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

- 8 Begäran om förhandsavgörande har framställts i ett mål mellan det tjeckiska bolaget B2 Energy och omprövningsnämnden. Målet rör skattemyndighetens beslut att inte medge B2 Energy undantag från mervärdesskatteplikt för flera påstått gemenskapsinterna varuleveranser till Polen. Som skäl för beslutet anfördes att B2 Energy inte hade visat att villkoren för att medges undantag från mervärdesskatteplikt var uppfyllda.
- 9 År 2015 levererade B2 Energy rapsolja till Polen. Enligt den hänskjutande domstolen har rapsoljan inte levererats till dem som i skattedokumentet anges som mottagare, utan till andra mottagare som är etablerade i Polen. Vissa av dessa har bekräftat mottagandet av rapsolja genom att stämpla och underteckna de internationella fraktsedlarna.
- 10 Efter skattekontroll genomförd den 15 juli 2015, avseende månaderna februari till maj 2015, konstaterade den berörda skattemyndigheten att B2 Energy inte hade visat, på grundval av ingivna handlingar, att bolaget uppfyllde villkoren för att medges undantag från mervärdesskatteplikt. Skattemyndigheten ifrågasatte visserligen inte att de aktuella varorna verkligen hade transporterats till en annan medlemsstat. Skattemyndigheten ansåg likväl att B2 Energy inte hade visat att bolaget hade överfört äganderätten till varorna till dem som i skattedokumentet stod angivna som mottagare, eller ens att varorna hade levererats till en person som var skatteregistrerad i en annan medlemsstat. Skattemyndigheten ansåg därför att B2 Energy inte uppfyllde villkoren för att medges undantag från mervärdesskatteplikt. Skattemyndigheten fastställde följaktligen genom beskattningsbeslut den 6 oktober 2017 att mervärdesskatten skulle höjas för månaderna februari till maj 2015.
- 11 Genom beslut av den 21 november 2019 vidhöll omprövningsnämnden vid omprövning skattemyndighetens tidigare beskattningsbeslut. B2 Energy överklagade detta beslut till Městský soud v Praze (Stadsdomstolen i Prag, Republiken Tjeckien) som i dom av den 18 augusti 2021 ogillade nämnda överklagande. Městský soud v Praze fann därvid att B2 Energy inte ens hade visat att de aktuella varorna hade levererats, via dem som i skattedokumentet står angivna som mottagare, till dem som bolaget uppgett som slutliga mottagare. Městský soud v Praze fann

närmare bestämt att de ingivna handlingarna varken angav vem som hade tagit hand om varorna i mottagarens namn eller till vem varorna levererats. Det var därför inte möjligt att identifiera vem som har rätt att såsom ägare förfoga över varorna.

- 12 B2 Energy överklagade denna dom till den hänskjutande domstolen och gjorde därvid i huvudsak gällande följande. Bolaget har styrkt att villkoren för att medges undantag från mervärdesskatteplikt för leverans av varor till en annan medlemsstat var uppfyllda. Det är nämligen möjligt att utifrån återopad bevisning, som styrker att de aktuella varorna faktiskt tagits emot av andra bolag än dem som angetts i skattedokumentet, fastställa till vem som förfoganderätten överförs.
- 13 Enligt den hänskjutande domstolen godtog EU-domstolen i dom av den 9 december 2021, *Kemwater ProChemie* (C-154/20, EU:C:2021:989), att villkoren för avdragsrätt för mervärdesskatt är uppfyllda när leverantörens identitet inte har fastställts, om skattemyndigheten förfogar över de uppgifter som behövs för att kontrollera att leverantören var mervärdesskatteskyldig. Enligt den hänskjutande domstolen framstår det som oklart huruvida det är möjligt att tillämpa denna dom vid bedömningen av rätten till undantag från mervärdesskatteplikt för leveranser av varor till en annan medlemsstat, när det utifrån omständigheterna står klart att varorna inte tagits om hand av den som i skattedokumentet står angiven som mottagare, utan av en annan mottagare, tillika beskattningsbar person.
- 14 Mot denna bakgrund beslutade Nejvyšší správní soud (Högsta förvaltningsdomstolen, Republiken Tjeckien) att vilandeförklara målet och ställa följande fråga till EU-domstolen:

”Ska artikel 138.1 i [mervärdesskattedirektivet], mot bakgrund av domen av den 9 december 2021 i målet *Kemwater ProChemie* (C-154/20, EU:C:2021:989), tolkas så, att en ansökan om undantag från mervärdesskatteplikt vid leverans av varor till en annan medlemsstat i [Europeiska] unionen ska avslås, utan att skattemyndigheten är skyldig att bevisa att varuleverantören har medverkat i ett mervärdesskattebedrägeri, när leverantören inte har bevisat att varorna har levererats till en viss i skattedokumentet angiven mottagare som är en beskattningsbar person i den andra medlemsstaten, trots att de uppgifter som behövs för att kontrollera att den faktiska mottagaren i den andra medlemsstaten är en beskattningsbar person, mot bakgrund av de faktiska omständigheterna och de uppgifter som den beskattningsbara personen har lämnat, finns tillgängliga?”

Prövning av tolkningsfrågan

- 15 Den hänskjutande domstolen har ställt sin fråga för att få klarhet i huruvida artikel 138.1 i mervärdesskattedirektivet, som handlar om undantag från skatteplikt för gemenskapsinterna varuleveranser, ska tolkas så, att en leverantör som är etablerad i en medlemsstat och som har levererat varor till en annan medlemsstat och som inte har visat att dessa varor har levererats till en beskattningsbar mottagare i denna medlemsstat, inte ska medges undantag från mervärdesskatteplikt, trots att skattemyndigheten i avgångsmedlemsstaten, med beaktande av de faktiska omständigheterna och de uppgifter som lämnats av leverantören, har tillgång till erforderliga uppgifter för att kontrollera att den som varorna fysiskt levererats till var en beskattningsbar person som agerade i denna egenskap i ankomstmedlemsstaten.

- 16 EU-domstolen erinrar inledningsvis om att det i artikel 138.1 i mervärdesskattedirektivet föreskrivs en skyldighet för medlemsstaterna att från skatteplikt undanta varuleveranser som uppfyller de däri angivna villkoren (dom av den 9 februari 2017, Euro Tyre, C-21/16, EU:C:2017:106, punkt 23 och där angiven rättspraxis).
- 17 Vad för det första gäller kvalificeringen av en transaktion som en gemenskapsintern leverans, följer det av artikel 138.1 i mervärdesskattedirektivet, i den lydelse som är tillämplig i det nationella målet, jämförd med direktivets artikel 131, att leverans av varor som av säljaren eller förvärvaren eller för säljarens eller förvärvarens räkning försänds eller transporteras ut ur respektive medlemsstats territorium men inom unionen, om leveransen görs till en annan beskattningsbar person eller en icke beskattningsbar juridisk person som agerar i denna egenskap i en annan medlemsstat än den från vilken försändelsen eller transporten av varorna avgår, omfattas av begreppet gemenskapsintern leverans och ska undantas från skatteplikt, i enlighet med de villkor som medlemsstaterna fastställer för att säkerställa en korrekt och enkel tillämpning av dessa undantag och förhindra skatteundandragande, skatteflykt eller missbruk.
- 18 Enligt artikel 138.1 i mervärdesskattedirektivet, i den lydelse som är tillämplig i det nationella målet, är undantag från mervärdesskatteplikt endast tillämpligt om rätten att såsom ägare förfoga över en vara har överförts på förvärvaren, om leverantören visar att denna vara har försänts eller transporterats till en annan medlemsstat och om varan genom denna försändelse eller transport fysiskt har lämnat territoriet i den medlemsstat från vilken försändelsen eller transporten avgick (se, för ett liknande resonemang, dom av den 9 februari 2017, Euro Tyre, C-21/16, EU:C:2017:106, punkt 25 och där angiven rättspraxis).
- 19 För det andra framgår det av artikel 139.1 andra stycket i mervärdesskattedirektivet att undantaget från mervärdesskatteplikt förutsätter att leveransen inte görs till en beskattningsbar person eller en icke beskattningsbar juridisk person vars gemenskapsinterna förvärv av varor inte är föremål för mervärdesskatt i enlighet med artikel 3.1 i direktivet (dom av den 9 oktober 2014, Traum, C-492/13, EU:C:2014:2267, punkt 25).
- 20 Förutom dessa villkor – nämligen just ställningen som beskattningsbar person, överföringen av rätten att såsom ägare förfoga över en vara och den fysiska förflyttningen av varorna från en medlemsstat till en annan – kan det således inte uppställas något annat villkor för att en transaktion ska kvalificeras som gemenskapsintern leverans av varor. Begreppet gemenskapsintern leverans har en objektiv karaktär och är tillämpligt oberoende av de berörda transaktionernas syfte och resultat (dom av den 27 september 2012, VSTR, C-587/10, EU:C:2012:592, punkt 30).
- 21 Principen om skatteneutralitet erfordrar således att undantag från mervärdesskatteplikt ska medges när de materiella rekvisiten är uppfyllda, även om de beskattningsbara personerna underlåtit att uppfylla vissa formkrav (dom av den 9 februari 2017, Euro Tyre, C-21/16, EU:C:2017:106, punkt 36).
- 22 Omprövningsnämndens argument avseende artikel 138.1 b i mervärdesskattedirektivet, i dess lydelse enligt rådets direktiv (EU) 2018/1910 av den 4 december 2018 (EUT L 311, 2018, s. 3), saknar i detta sammanhang relevans. Däri föreskrivs att medlemsstaterna ska medge undantag från mervärdesskatteplikt för leverans av varor som försänds eller transporteras ut ur respektive medlemsstats territorium men inom unionen när den beskattningsbara person eller icke

beskattningsbara juridiska person till vilken varuleveransen görs har ett registreringsnummer för mervärdesskatt i en annan medlemsstat än den från vilken försändelsen eller transporten avgår och har meddelat leverantören detta registreringsnummer för mervärdesskatt.

- 23 Denna bestämmelse, som infördes genom direktiv 2018/1910, är nämligen inte tillämplig i tiden (*ratione temporis*) på omständigheterna i det nationella målet.
- 24 De villkor som anges i artikel 138.1 i mervärdesskattedirektivet, i den lydelse som är tillämplig i det nationella målet, avseende dels förekomsten av en leverans från en medlemsstat till en annan, dels förvärvarens ställning som beskattningsbar person, enligt vilken förvärvaren ska vara en "beskattningsbar person ... som agerar i denna egenskap i en annan medlemsstat", innebär således inte i sig att den fysiska leveransen av de aktuella varorna ska ske till den mottagare som står angiven i skattedokumentet.
- 25 I förevarande fall framgår det av beslutet om hänskjutande att skattemyndigheten inte medgav B2 Energy undantag från mervärdesskatteplikt med motiveringen att B2 Energy varken hade styrkt att de aktuella varorna hade levererats till de mottagare som stod angivna i skattedokumentet, eller att dessa varor hade levererats till en person som var registrerad för mervärdesskatt i en annan medlemsstat.
- 26 Enligt EU-domstolens praxis finns det endast två typfall då åsidosättande av ett formkrav kan medföra att rätten till undantag från mervärdesskatteplikt går förlorad (dom av den 9 februari 2017, Euro Tyre, C-21/16, EU:C:2017:106, punkt 38 och där angiven rättspraxis).
- 27 I det ena typfallet kan principen om skatteneutralitet inte åberopas till stöd för ett undantag från mervärdesskatteplikt av en beskattningsbar person som uppsåtligen har medverkat till ett skatteundandragande och äventyrat det gemensamma mervärdesskattesystemets funktion. Det strider nämligen inte mot unionsrätten att kräva att en aktör agerar i god tro och vidtar de åtgärder som rimligen kan krävas för att säkerställa att den transaktion som denne utför inte leder till att vederbörande blir inblandad i ett skatteundandragande. För det fall den beskattningsbara personen kände till eller borde ha känt till att den transaktion som denne utförde ingick i ett skatteundandragande från förvärvarens sida och den beskattningsbara personen inte vidtog alla åtgärder som rimligen kunde krävas av denne för att undvika att bli inblandad i detta skatteundandragande, ska den beskattningsbara personen inte medges undantag från skatteplikt (se, för ett liknande resonemang, dom av den 8 november 2018, Cartrans Spedition, C-495/17, EU:C:2018:887, punkt 41 och där angiven rättspraxis).
- 28 I det andra typfallet kan åsidosättandet av ett formkrav leda till att undantag från mervärdesskatteplikt nekas, om detta åsidosättande skulle förhindra att säker bevisning läggs fram för att de materiella villkoren har uppfyllts (dom av den 8 november 2018, Cartrans Spedition, C-495/17, EU:C:2018:887, punkt 42 och där angiven rättspraxis). Det framgår dock av själva villkoret för att neka undantag från mervärdesskatteplikt att om skattemyndigheten förfogar över de uppgifter som behövs för att fastställa att de materiella kraven är uppfyllda, kan den inte uppställa ytterligare villkor för den beskattningsbara personens rätt till detta undantag, vilka kan leda till att denna rätt går om intet (dom av den 20 oktober 2016, Plöckl, C-24/15, EU:C:2016:791, punkt 47), bland annat att varorna levererats till en beskattningsbar person i denna egenskap.

- 29 Det ska i detta hänseende påpekas att den hänskjutande domstolen vill få klarhet i huruvida det är nödvändigt att fastställa att förvärvaren är en beskattningsbar person, utan att den därvid hänvisat till eventuellt skatteundandragande. Under dessa omständigheter ska den hänskjutande domstolens fråga förstås så, att den avser de bevis som leverantören ska lägga fram till styrkande av att villkoren för undantag från mervärdesskatteplikt vid leverans av varor till en annan medlemsstat, och närmare bestämt villkoret att förvärvaren ska vara en beskattningsbar person, är uppfyllda.
- 30 Det finns inte någon bestämmelse i mervärdesskattedirektivet som reglerar vilken bevisning de beskattningsbara personerna ska lägga fram för att medges undantag från mervärdesskatteplikt. Det ankommer därför på medlemsstaterna att, i enlighet med direktivets artikel 131, fastställa villkoren för när de undantar gemenskapsinterna transaktioner från skatteplikt, för att säkerställa en korrekt och enkel tillämpning av dessa undantag och förhindra skatteundandragande, skatteflykt och missbruk. Medlemsstaterna ska emellertid, vid utövandet av sina befogenheter, iaktta de allmänna rättsprinciper som utgör en del av unionens rättsordning, bland annat rättssäkerhetsprincipen och proportionalitetsprincipen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 8 november 2018, Cartrans Spedition, C-495/17, EU:C:2018:887, punkt 37 och där angiven rättspraxis).
- 31 Det kan i detta avseende konstateras att det, sedan gränskontrollen mellan medlemsstaterna avskaffades, är svårt för skattemyndigheten att kontrollera huruvida varorna fysiskt har lämnat en medlemsstats territorium. Av denna anledning är det huvudsakligen på grundval av den bevisning som de beskattningsbara personerna har lagt fram och deras deklarationer som de nationella skattemyndigheterna företar en sådan kontroll (dom av den 6 september 2012, Mecsek-Gabona, C-273/11, EU:C:2012:547, punkt 35 och där angiven rättspraxis).
- 32 De bevisskyldigheter som åligger en beskattningsbar person måste bestämmas på grundval av de villkor som uttryckligen fastställts i detta avseende i nationell rätt och vedertagen praxis för liknande transaktioner (dom av den 8 november 2018, Cartrans Spedition, C-495/17, EU:C:2018:887, punkt 57 och där angiven rättspraxis).
- 33 I detta sammanhang tycks det framgå av den hänskjutande domstolens uppgifter att B2 Energy, utan att visa att bolaget har levererat de aktuella varorna till de deklarerade mottagarna, till skattemyndigheten har ingett skattedokument avseende utförda leveranser, däribland flera bilagor såsom leveransnotor, internationella fraktsedlar, vägningssedlar eller bankkontoutdrag; därav framgår att varorna har levererats till en annan medlemsstat där andra enheter än de som står angivna i B2 Energys deklarationer, eller andra enheter än de som uppgetts vara slutmottagare av dessa varor, har intygat att de tagit emot varorna.
- 34 Det framgår även av beslutet om hänskjutande och av tolkningsfrågans lydelse att denna fråga utgår från antagandet att skattemyndigheten förfogade över de uppgifter som var nödvändiga för att, mot bakgrund av de faktiska omständigheterna, kontrollera att de verkliga mottagarna var beskattningsbara personer. Närmare bestämt har den hänskjutande domstolen understrukit att skattemyndigheten inte har bestritt att rapsolja transporterats från Tjeckien till Polen och att rapsoljan lossats hos mottagare som inte står angivna i B2 Energys skattedeklarationer. De levererade varorna synes även vara sådana som till sin natur är avsedda att användas i näringsverksamhet.

- 35 Den omständigheten att varorna har tagits emot av andra enheter än de som står angivna i skattedokumenterna skulle med detta sagt kunna tyda på att varorna har varit föremål för en kommersiell transaktion; tidpunkten för denna transaktion kan vara avgörande för tillämpningen av undantaget från skatteplikt. Frågan huruvida den leverans som ombesörjts av den som tillämpar undantaget och som anges i skattedokumenterna ska kvalificeras som en gemenskapsintern leverans beror nämligen på huruvida transporten faktiskt kan hänföras till denna leverans (se, för ett liknande resonemang, dom av den 27 september 2012, VSTR, C-587/10, EU:C:2012:592, punkt 31).
- 36 När det gäller undantag från mervärdesskatteplikt ska skattemyndigheterna i vederbörlig ordning beakta samtliga uppgifter som de förfogar över, såsom de handlingar som den hänskjutande domstolen har hänvisat till, för att pröva huruvida dessa handlingar i förekommande fall kan visa att det sannolikt har skett en faktisk leverans av de varor som transporterats till en annan medlemsstat än den från vilken transporten eller försändelsen avgick (se, analogt, dom av den 8 november 2018, Cartrans Spedition, C-495/17, EU:C:2018:887, punkterna 66 och 67).
- 37 Mot bakgrund av principen om skatteneutralitet kan det inte heller krävas att den beskattningsbara personen, för att denne ska kunna utöva sin rätt till undantag från mervärdesskatteplikt, i samtliga fall, när mottagaren av de aktuella varorna inte har identifierats, visar att mottagaren är en beskattningsbar person, då det klart framgår av de faktiska omständigheterna att mottagaren med nödvändighet var en sådan beskattningsbar person (se, analogt, dom av den 9 december 2021, Kemwater ProChemie, C-154/20, EU:C:2021:989, punkt 40).
- 38 Under dessa omständigheter ankommer det på skattemyndigheterna och de behöriga nationella domstolarna att – på grundval av samtliga ingivna handlingar, inklusive de handlingar som leverantören förfogade över – kontrollera huruvida de materiella villkoren för undantag från mervärdesskatteplikt var uppfyllda.
- 39 Det är endast för det fall – med hänsyn till de faktiska omständigheterna, och trots de uppgifter som den beskattningsbara personen har lämnat – erforderliga uppgifter för att kontrollera efterlevnaden av villkoren i artikel 138.1 i mervärdesskattedirektivet inte finns tillgängliga som den beskattningsbara personen ska nekas undantag från mervärdesskatteplikt; skattemyndigheten behöver därvid inte visa att den beskattningsbara personen har varit inblandad i mervärdesskattebedrägeri.
- 40 Mot denna bakgrund ska tolkningsfrågan besvaras på följande sätt. Artikel 138.1 i mervärdesskattedirektivet ska tolkas så, att en leverantör, som är etablerad i en medlemsstat och som har levererat varor till en annan medlemsstat, inte ska medges undantag från mervärdesskatteplikt när denne leverantör inte har visat att dessa varor har levererats till en beskattningsbar mottagare i sistnämnda medlemsstat och när, med beaktande av de faktiska omständigheterna och de uppgifter som lämnats av leverantören, erforderliga uppgifter för att kontrollera att mottagaren var en beskattningsbar person inte finns tillgängliga.

Rättegångskostnader

- 41 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (tionde avdelningen) följande:

Artikel 138.1 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt

ska tolkas på följande sätt:

En leverantör, som är etablerad i en medlemsstat och som har levererat varor till en annan medlemsstat, ska inte medges undantag från mervärdesskatteplikt när denne leverantör inte har visat att dessa varor har levererats till en beskattningsbar mottagare i sistnämnda medlemsstat och när, med beaktande av de faktiska omständigheterna och de uppgifter som lämnats av leverantören, erforderliga uppgifter för att kontrollera att mottagaren var en beskattningsbar person inte finns tillgängliga.

Underskrifter